

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 10 gusht 2015
Nr. ref.: RK 817/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI69/14

Parashtrues

Bajram Zogiani

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Rev. nr. 276/2013, të 18 nëntorit 2013

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare, dhe
Bekim Sejdiu, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Bajram Zogiani, me vendbanim në Prishtinë (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit (Rev. nr. 276/2013 të 18 nëntorit 2013) të Gjykatës Supreme me të cilin, u refuzua, si e pabazuar kërkesa e parashtruesit për revizion.
3. Vendimi i kontestuar iu dorëzua parashtruesit më 28 janar 2014.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar, me të cilin parashtruesi pretendon se i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutën e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), përkatësisht me “*nenin 21 [Parimet e Përgjithshme], nenin 24 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe nenin 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] si dhe të drejtat e tij të garantuara me Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ), përkatësisht me nenin 6 [E Drejta për Gjykim të Drejtë] dhe nenin 13 [E Drejta për Zgjidhje Efektive]*”.
5. Parashtruesi po ashtu i referohet Deklaratës Universale për të Drejtat e Njeriut, si dhe Kartës Sociale Evropiane pa cituar ndonjë nen të veçantë të këtyre dy dokumenteve. Ai vetëm i referohet “*të drejtave të punëtorit për kompensim*” në përgjithësi.

Baza juridike

6. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

7. Më 14 prill 2014, parashtruesi dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
8. Më 6 maj 2014, Kryetari i Gjykatës me Vendimin nr. GJR. KI69/14, caktoi gjyqtarin Kadri Kryeziu gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin nr. KSH. KI69/14 caktoi Kolegjin shqyrtheses, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Ivan Čukalović.
9. Më 26 maj 2014, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i kérkoi që të dorëzojë një kopje të fletëkthesës që dëshmon datën kur i është dorëzuar Aktgjykimi (Rev. nr. 276/2013, të 18 nëntorit 2013) i Gjykatës Supreme. Të njëjtën ditë, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
10. Më 29 maj 2014, parashtruesi dorëzoi dokumentin e kérkuar nga Gjykata.

11. Më 12 shtator 2014, parashtruesi me veticinitivën e tij dorëzoi informata shtesë në Gjykatë.
12. Më 26 qershor 2015, Kryetarja e Gjykatës me Vendimin nr. GJR. KI69/14, caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović si gjyqtar rapportues në vend të gjyqtarit Kadri Kryeziu të cilit mandati si gjyqtar i Gjykatës Kushtetuese i mbaroi më 26 qershor 2015. Të njëjtën ditë, Kryetarja e Gjykatës me Vendimin nr. KSH. KI69/14, e caktoi veten si anëtarë të Kolegjit shqyrtares në vend të gjyqtarit Ivan Čukalović.
13. Më 3 korrik 2015, Kolegji shqyrtares e shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe i paraqiti Gjykatës në përbërje të plotë rekomandimin për papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

14. Parashtruesi, para vitit 1999, ishte në marrëdhënie pune në ndërmarrjen publike Elektroekonomia e Kosovës. Ai ishte në marrëdhënie pune në kohë të pacaktuar në cilësinë e Sekretarit të repartit “Montimi Kosova”.
15. Më 6 shator 1990, Elektroekonomia e Kosovës (Aktvendimi nr. 1448) e pezulloi parashtruesin nga puna për shkak të shkeljeve të obligimeve të punës, deri sa të përfundonte procedura për përcaktimin e shkeljeve të supozuara.
16. Më 14 shtator 1990, kundër vendimit të lartpërmendur, parashtruesi parashtroi kundërshtim në organet gjegjëse pranë Elektroekonomisë së Kosovës.
17. Më 1 tetor 1990, Elektroekonomia e Kosovës (Vendimi nr. 1776) refuzoi si të pabazuar kundërshtimin e parashtruesit dhe vërtetoi aktvendimin e marrë për pezullimin e tij nga puna. Të njëjtën ditë, Elektroekonomia e Kosovës nxori edhe një Vendim tjeter (nr. 1769) nëpërmjet të cilit e largoi parashtruesin nga puna.
18. Në vitin 1991, parashtruesi e paditi Elektroekonomini e Kosovës në Gjykatën Themelore të Punës së Bashkuar [gjkata kompetente për çështje pune] duke kerkuar anulimin e vendimit për largimin e tij nga puna. Nga shkresat e lëndës, duket që parashtruesi nuk arriti të marrë vendim përfundimtar lidhur me padinë e iniciuar.
19. Më 1 korrik 1999, Elektroekonomia e Kosovës u rikonstituua në Korporatën Energetike të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KEK). Parashtruesi mori një pozitë pune në KEK, ekuivalente me vendin e tij të mëparshëm të punës në Elektroekonomini e Kosovës.
20. Më pas, parashtruesi parashtroi kërkesë në Gjykatën Komunale në Prishtinë për përtëritjen e shkresave të lëndës, që kishte mbetur pa u vendosur nga gjykata e mëparshme kompetente.
21. Më 10 prill 2006, Gjkata Komunale në Prishtinë (Aktvendimi C1. nr. 440/93) miratoi kërkesën e parashtruesit për përtëritjen e shkresave të lëndës.

22. Pas marrjes së vendimit për përtëritjen e shkresave të lëndës, parashtruesi parashtroi padi në Gjykatën Komunale në Prishtinë kundër KEK-ut. Ai kërkoi anulimin e Vendimit (Nr. 1769, të 1 tetorit 1990) të Elektroekonomisë së Kosovës nëpërmjet të cilit ishte larguar nga puna dhe pagesën e pagave mujore nga 1 tetori 1990, data kur ishte larguar nga puna, deri më 1 korrik 1999, data kur ishte kthyer sërisht në punë.
23. Më 14 maj 2010, Gjykata Komunale në Prishtinë (Aktgjykimin C1. nr. 124/2006) aprovoi kërkesëpadinë e parashtruesit si të bazuar dhe anuloi si të kundërligjshëm Vendimin (nr. 1769, të 1 tetorit 1990) e Elektroekonomisë së Kosovës për largim nga puna të parashtruesit. Me atë rast, Gjykata Komunale e obligoi KEK-un që parashtruesit t'i paguajë pagat mujore në vonesë, sipas kërkesëpadisë së tij, duke përfshirë shpenzimet e procedurës.
24. KEK-u parashtroi ankesë në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të Gjykatës Komunale “*për shkak të shkeljeve qenësore të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale*”. Nëpërmjet kësaj ankesë, KEK kërkoi nga Gjykata e Apelit që ta ndryshojë Aktgjykimin e Gjykatës Komunale dhe ta refuzojë padinë e parashtruesit si të pabazuar.
25. Më 14 qershor 2013, Gjykata e Apelit (Aktgjykimi Ac. nr. 5140/2012) aprovoi ankesën e KEK-ut dhe ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës Komunale me arsyetimin në vijim:

“[...] Qëndrimin juridik të Gjykatës së shkallës së parë mbi aprovin e kërkesë padisë së paditësit si të rregullt dhe të ligjshëm nuk e aprovon edhe Gjykata e apelit [...].

“[...] Gjykata e apelit gjen se tanë e paditura [KEK] nuk është pjesëmarrëse në raportin juridik detyrimor në këtë çështje juridike, nuk janë subjekti në raportin materialo juridik nga i cili për paditësin derivon e drejta e tij dhe mbi këtë bazë, nuk ekziston sukcesioni juridik në mes të ish Kosova Mont Elektroekonomia e Kosovës [...] me tanë të paditurën Korporatën Energetike të Kosovës në Prishtinë. Pra të paditurës i mungon legjitimiteti real pasiv në çështje juridike dhe për këtë arsy e kërkesëpadia ndaj të paditurës është e pabazuar. [...] Në të vërtetë e paditura nuk ka cilësinë e punëdhënësit në raportin me paditësin përkatësisht organi i të paditurës nuk ka ndërmarr veprime të kundërligjshme me të cilat është dëmtuar paditësi për shkak të mos realizimit të ardhurave personale për periudhën lëndore, por ky dëm i është shkaktuar me veprimet e paligjshme të ish organeve të Kosova Mont Elektroekonomia e Kosovës i cili e kishte cilësinë e punëdhënësit dhe i cili e ka kompensuar para periudhës kontestuese të ardhurat personale paditësit. [...]”.

26. Parashtruesi parashtroi kërkesë për revizion në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit “*për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale*”.

27. Më 18 nëntor 2013, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Rev. nr. 276/2013) refuzoi si të pabazuar kërkesën për revizion të paraqitur nga parashtruesi, me arsyetimin si në vijim:

[...] Gjykata e shkallës së dytë drejtë ka zbatuar dispozitën e nenit 201 al 1 pika (d) të LPK-së [Ligji për Procedurën Kontestimore] kur ka ndryshuar aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë dhe ka refuzuar kërkesëpadinë e paditësit si pabazuar pasi që pas luftës është krijuar një realitet i ri në Kosovë, tani e paditura nuk mund të jetë palë në procedurë, pasi që paditësi është larguar nga puna me vendimet e Elektroekonomisë të Serbisë, vendim ky i RS të Serbisë, të publikuar në (Gazetën Zyrtare të RS të Serbisë”, nr. 19.7.1990) në kohë kur është bërë ndërrimi i strukturës udhëheqëse dhe është caktuar organ i dhunshëm.

[...]

Thëniet në revizion se, vet fakti se pas luftës paditësit i është vazhduar marrëdhënia e punës tek e paditura në të njëjtin vend të punës, qëndron detyrimi i të paditurës për kompensimin e dëmit të cilin e ka pësuar paditësi për shkak të ndërprerjes së marrëdhënieve së punës në mënyrë të kundërligjshme, është e papranueshme, për faktin se e paditura nuk ka përgjegjësi, respektivisht nuk ka detyrim për kompensimin e të ardhurave personale të parealizuara, i cili dëm i është shkaktuar nga veprimet e kundërligjshme të “Kosova Mont” Elektroekonomia e Kosovës [...].

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

28. Parashtruesi pretendon se Gjykata Supreme, me rastin e refuzimit të kërkesës së tij për revizion, i ka *“shkelur të drejtat dhe interesat nga marrëdhënia e punës, të mbrojtura me Kushtetutë dhe ligje”*.
29. Si rrjedhojë, parashtruesi pretendon se Gjykata Supreme i ka shkelur të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ për sa i përket *“parimeve të përgjithshme, barazisë para ligjit, të drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të drejtës për mjete juridike, të drejtës në punë dhe ushtrim të profesionit”*.
30. Lidhur me këto pretendime, parashtruesi thekson se: *“Kërkesën time e mbështes edhe në Aktgjykin e Gjykatës Komunale në Prishtinë Nr. C1. Nr. 124/2006, të dt: 14.05.2010 me të cilin [...] është konstatuar se KEK është trashigimatare dhe suksesore e të gjitha aseteve por edhe të drejtave dhe obligimeve të Elektroekonomisë së Kosovës.”* Në lidhje me këtë, ai kërkon nga Gjykata që *“duke u bazuar në këtë Aktgjykim të drejtë të Gjykatës Komunale kërkoj që të më bëhet pagesa e pagave [...].”*
31. Parashtruesi pretendon se rasti i tij është i ngjashëm me rastin KIo8/09 (Shih KIo8/09, *Sindikata e pavarur e punonjësve të Fabrikës së Çelikut – IMK Ferizaj, Aktgjykim i 17 dhjetorit 2010*). Lidhur me këtë rast, parashtruesi i referohet paragrafëve 19, 20, 21, 48, 51, 60 dhe 66 të këtij aktgjykimi.
32. Më tutje, parashtruesi ka paraqitur në Gjykatë disa vendime të gjykatave të rregullta në Kosovë të cilat, sipas tij, janë të ngjashme ose identike me rastin e tij dhe për të njëjtat padi gjykatat e rregullta kanë vendosur *“në favor të*

paditësve”. Duke u bazuar në këto vendime, ai kërkon nga Gjykata që “*të aplikohet praktika gjyqësore në mënyrë që “rastet e njëjtë të vendosen njëjtë” dhe të mos bëhet diskriminim në këtë rast ndaj meje*”.

33. Përfundimisht, parashtruesi i drejtohet Gjykatës me kërkesën në vijim:

“[...]

*a) të shpallë kërkesën time të pranueshme, dhe
b) të veprohet sipas Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, C1 Nr. 124/2006 të dt: 14.05.2010, me të cilin është aprovuar kërkesëpacia ime dhe për këtë kërkoj: pagesën e pagave mujore duke filluar nga dita e ndërprerjes së marrëdhënie së punës me dt: 01.10.1990 deri në ditën e kthimit tim në punë më 01.07.1999 [...].*

Pranueshmëria e kërkesës

34. Gjykata së pari shqyrton nëse janë përbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë, dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.
35. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parashev:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

36. Përveç kësaj, Gjykata i referohet rregullit 36 (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, i cili parashev:

“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar nëse bindet se:

[...]

*(b) aktet e paraqitura në asnje mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese, ose [...]
(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij”.*

37. Siç u cek më lart, parashtruesi konteston Aktgjykimin (Rev. nr. 276/2013, të 18 nëntorit 2013) e Gjykatës Supreme duke pretenduar shkelje të drejtave të tij që kanë të bëjnë me parimet e përgjithshme, barazinë para ligjit, të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të drejtën për mjete juridike, të drejtën për punë dhe ushtrim të profesionit siç garantohen me Kushtetutë, respektivisht me KEDNJ.

38. Gjykata në rastin konkret vëren se, në thelb, kërkesa kryesore e parashtruesit është që të lihet në fuqi Aktgjykimi (C1. nr. 124/2006, i 14 majit 2010) i Gjykatës Komunale në Prishtinë, i cili ishte në favor të tij, dhe i cili sipas parashtruesit “*është aktgjykimi i drejtë*”.

39. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit arsyetoi vendimin e saj, kur ajo ndryshoi aktgjykimin e Gjykatës Komunale dhe refuzoi kërkesëpadinë e

parashtruesit si të pabazuar, duke iu referuar dispozitave të ligjit. Për më tepër, Gjykata, gjithashtu vëren se në procedurën e vlerësimit të kërkesës së parashtruesit për revizion, Gjykata Supreme e arsyetoi vendimin e saj lidhur me pretendimet e veçanta të parashtruesit të ngritura kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit.

40. Përkitazi me këtë, Gjykata rikujton edhe arsyetimin e Gjykatës Supreme në përgjigjen ndaj pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, që pretendohet të jetë kryer nga Gjykata e Apelit. Në Aktgjykimin e saj, Gjykata Supreme theksoi:

[...] në rastin konkret [pretendimi se] ekziston kontinuitet i marrëdhënies së punës së paditësit tek e paditura dhe se e paditura [KEK-u] ka legjitimitetin pasiv të palëve në kontest pasi që është trashëgimtare juridike e ish ndërmarrjes ku ka punuar paditësi është i papranueshëm, për faktin se, pala ka legjitimitet lëndor vetëm nëse është pjesëmarrëse e marrëdhënies materialo-juridike nga e cila ka lindur kontesti. E paditura në këtë rast nuk ka legjitimitet pasiv pasi që ajo paditësit nuk i ka ndërpërre marrëdhënien e punës dhe nuk është palë e marrëdhënies materialo-juridike, kështu që paditësi nuk ka të drejtë të kërkojë mbrojtje ligjore të drejtës subjektive të cenuar. [...].

41. Në këtë drejtim, Gjykata rithekson që nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese të merret me gabimet e fakteve ose të ligjit (ligjshmëria) që pretendohen të jenë bërë nga autoritetet publike, përvç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutshmëria.
42. Gjykata Kushtetuese rithekson se nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt, përkitazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta ose nga autoritetet tjera publike. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz* kundër *Spanjës*, Nr. 30544/96, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 21 janarit 1999, paragrafi 28; shih gjithashtu Gjykata Kushtetuese në rastin Kl70/11, të parashtruesve *Faik Hima, Magbule Hima and Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri i 16 dhjetorit 2011).
43. Gjykata Kushtetuese mund vetëm të shqyrtojë nëse procedurat në përgjithësi, shikuar në térësinë e tyre, janë zhvilluar në mënyrë të tillë ashtu që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë (Shih, *inter alia, Edwards* kundër *Mbretërisë së Bashkuar*, Nr. 13071/87, Komisioni Evropian për të Drejtat e Njeriut, 10 korrik 1991).
44. Gjykata gjen se procedurat në Gjykatën e Apelit dhe në Gjykatën Supreme kanë qenë të drejta dhe të arsyetuara (Shih, *mutatis mutandis*, *Shub* kundër *Lituanië*, Nr. 17064/06, KEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
45. Veç kësaj, Gjykata vëren se parashtruesi pretendon se rasti i tij është i ngjashëm me rastin nr. K108/09 (Shih rastin K108/09, *Sindikata e Pavarur e Punonjësve të Fabrikës së Çelikut – IMK Ferizaj*, Aktgjykim i 17 dhjetorit 2010).

Megjithatë, ai nuk jep asnjë argument apo sqarim shtesë lidhur me këtë pretendim.

46. Duke u bazuar në dokumentet e dorëzuara dhe të procedurave të zhvilluara, Gjkata konsideron se kërkesa e parashtruesit ndryshon nga aktgjykim i lartpërmendur duke pasur parasysh që ky i fundit kishte të bënte me mosekzekutimin e një vendimi i cili kishte marrë formën e prerë dhe si i tillë ishte bërë *res judicata*; ndërsa, rasti i parashtruesit nuk lidhet me mosekzekutimin e një vendimi të formës së prerë, por me vlerësimin e kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar të Gjkatës Supreme, me të cilin, parashtruesi është i pakënaqur.
47. Rrjedhimisht, Gjkata konstaton se pretendimi i parashtruesit se rasti i tij është i ngashëm me rastin nr. KIO8/09 është i pabazuar.
48. Në fund, Gjkata vëren se parashtruesi po ashtu ka paraqitur në Gjkatë disa vendime të gjykatave të rregullta në Kosovë të cilat i ka cilësuar si “*shembuj*” në bazë të të cilëve pretendohet se do duhej të veprojë edhe kjo Gjkatë në mënyrë që “*të aplikohet praktika gjyqësore [...]*”.
49. Në lidhje me këtë pretendim, Gjkata thekson se “[...] përveç në rast të arbitraritetit të dukshëm, nuk është roli i Gjkatës që të vërë në pikëpyetje interpretimin e të drejtës vendore nga gjykatat shtetërore (shih, për shembull ĄAdamsons kundër Letonisë, nr. 3669/03, para. 118, 10 maj 2007). Ngashëm, në këtë kuptim, parimisht nuk është funksioni i saj që të krahasojë vendimet e ndryshme të gjykatave vendore, edhe nëse janë nxjerrë në procedura dukshëm të ngjashme; gjykatat duhet të respektojë pavarësinë e atyre gjykatave (shih Engel dhe të tjerët kundër Holandës, 8 qershor 1976, para. 103, Seria A nr. 22; Gregorio de Andrade kundër Portugalisë, nr. 41537/02, para. 36, 14 nëntor 2006; dhe ĄAdamsons, cituar si më lart, para. 118).”
50. Më tutje, Gjkata vëren se vendimet e dorëzuara të gjykatave të rregullta u përkasin procedurave të ndryshme para gjykatave të rregullta dhe nuk paraqesin në mënyrë të domosdoshme vendime përfundimtare, dhe si të tilla nuk janë relevante për vlerësimin e kushtetutshmërisë së vendimit të kontestuar.
51. Rrjedhimisht, Gjkata gjen se pretendimi i parashtruesit se rasti i tij është i ngashëm me vendimet e dorëzuara të gjykatave të rregullta është i pabazuar.
52. Si përbledhje, Gjkata konsideron se pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të të drejtave dhe lirive të tij të garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ janë të pabazuara dhe të padëshmuara, dhe si të tilla janë qartazi të pabazuara.
53. Nga arsyet e lartpërmendura, Gjkata gjen se faktet e paraqitura nga parashtruesi i kërkesës nuk e arsyetojnë në asnjë mënyrë pretendimin për shkelje të të drejtave kushtetuese dhe se parashtruesi nuk i ka mbështetur mjaftueshëm pretendimet e tij.

PËR KËTO ARSYE

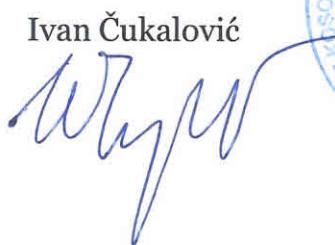
Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe me rregullin 36 (2) (b) dhe (d) të Rregullores së punës, më 10 gusht 2015, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

